

ת"פ 41310/03/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו אלהוא ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 41310-03-21

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד	
הנאשם	מוחמד אבו אלהוא ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בגדר תשעה אישומים, במעשה טרור של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: "**חוק המאבק בטרור**") (שתי עבירות); בפעולה בנשק למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 30(א) בצירוף סעיף 29 לחוק המאבק בטרור (ארבע עבירות); בתקיפה סתם בצוותא מתוך מניע של גזענות או עוינות כלפי הציבור, עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(א) יחד עם סעיף 29 לחוק, בצירוף סעיף 144 לחוק בנסיבות סעיף 144א לחוק; בניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1), (2), (3) בצירוף סעיף 25 לחוק; במעשי פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין; ובמעשה טרור של ניסיון הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא עם סעיף 29 ו- סעיף 25 לחוק ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור (שלוש עבירות);

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. אין הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש.

3. ואלה המעשים:

לפי החלק הכללי של כתב האישום, עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום, קשר הנאשם קשר, יחד עם מעורבים נוספים, לבצע, מתוך מניע לאומני ואידאולוגי, פעולות כנגד מטרות יהודיות וממשלתיות בשכונת א-טור. לשם כך הם נהגו להיפגש ולתאם ביניהם פעולות שכללו, בין היתר, ידוי אבנים ובקבוקי תבערה וירי זיקוקים. בשכונה זו נמצא בית מגורים המכונה "בית החושן", בו מתגוררים משפחות יהודיות וכן מצוי בנין המינהל הקהילתי השייך לעיריית ירושלים ומזוהה עמה.

לפי **האישום הראשון**, ביום 6.2.21, הנאשם קשר קשר עם אחרים, ביניהם, שלושה קטינים, להשליך בקבוקי תבערה לעבר המנהל. החבורה נפגשה סמוך לשעה 19:00 בסמוך למנהל כשבאמתחתם ארבעה בקבוקי תבערה.

עמוד 1

הנאשם, ביחד עם יתר החבורה, השליך את בקבוקי התבערה לעבר המנהל ממרחק של 4-5 מטרים. שלושה מהם נדלקו ופגעו בקיר. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם במעשה טרור של הצתה ובפעולה בנשק למטרת טרור.

לפי **האישום החמישי**, ביום 7.1.21 קשר הנאשם יחד עם אחרים, ביניהם, ארבעה קטינים, להצית ולהשחית רכב פרטי מסוג פיאט, שחנה בסמוך לבית החושן ושהחבורה ידעה כי הוא שייך ליהודי המתגורר שם. החבורה נפגשה בסמוך לבית החושן, הצטיידה באבנים, בשני בקבוקי אצטון שנועדו לשמש חומר בעירה, בסכין יפנית ובמצית. בהתקרבות לבית החושן, הורה הנאשם לשניים מהקטינים להישאר ברחוב הסמוך ולשמש כתצפיתנים. הנאשם המשיך עם השניים האחרים, הוא ידה אבן ושבר את השמשה האחורית של הרכב, קטין אחר ידה יותר מארבע אבנים וקטין אחר חתך בסכין את גלגלי הרכב. אז הוציא הנאשם את בקבוקי האצטון, שפך תכולתם על הכיסאות הפנימיים של הרכב והצית עם המצית. הרכב בער וניזוק. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם במעשה טרור של הצתה.

לפי **האישום השישי**, ביום 9.1.21 בשעה 17:00 לערך, הבחין הנאשם, שנכח באותה עת עם שניים אחרים, בשני אנשים בעלי חזות יהודית המהלכים ליד מלון שבע הקשתות בא-טור (להלן: "**זוג היהודים**"). בשלב זה קשרה החבורה קשר לתקוף את זוג היהודים מתוך מניע גזעני. אחד מהם זרק בקבוק קולה על אחד היהודים (להלן: "**המתלונן**"), אמר לאחר לתת למתלונן מכה בכתף, והלה עשה כן. בזמן הזה הנאשם דחף את המתלונן והפילו לרצפה. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם בצוותא מתוך מניע של גזענות או עוינות כלפי ציבור.

לפי **האישום השביעי**, ביום 27.11.20, קשר הנאשם קשר עם אחר להשליך בקבוקי תבערה לעבר בית החושן ממניע לאומני. השניים נפגשו סמוך לשעה 20:00 כשבאמתחתם מספר בקבוקי תבערה, כך שכל אחד מהם ידה שני בקבוקי תבערה. הם הדליקו את בקבוקי התבערה. הנאשם השליך ראשון את בקבוקי התבערה, שפגעו בחוטי החשמל ובמזגן וכתוצאה מכך החלה שריפה. האחר נבהל והשליך בקבוק תבערה אחד לעבר רכב שחנה בסמוך ואת בקבוק התבערה השני זרק בצד. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם במעשה טרור של הצתה ובפעולה בנשק למטרות טרור.

לפי **האישום השמיני**, ביום 12.1.21 קשר הנאשם קשר עם שניים אחרים, אחד מהם קטין, לירות זיקוקים לעבר חיילים ששהו באותה עת בסמוך לבית החושן. בשעה 19:00 לערך, נתן האחר לנאשם כוורת זיקוקים והנחה אותו לירות אותם לעבר החיילים, בכוונה שכשהחיילים ירדפו אחרי הנאשם, ימתינו להם אחרים שיידו לעברם אבנים. הנאשם ניגש בסמוך לחומה ליד בית החושן, פגש באחר נוסף וביקש ממנו לתצפת. בזמן זה היה הנאשם רעול פנים. האחר, המתצפת, עדכן את הנאשם כי הוא יכול לירות את הזיקוקים. הנאשם הדליק את כוורת הזיקוקים וירה אותם לעבר החיילים ממרחק של 5-6 מטרים. האחרים צעקו לעבר החיילים "אללה אכבר", הנאשם נמלט מהמקום ואז החל ידוי האבנים ע"י האחרים. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם בניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

לפי **האישום התשיעי**, ביום 13.2.21 קשר הנאשם קשר עם קטין לירות זיקוקים לעבר בית החושן, אשר בעקבותיו יגיעו למקום כוחות משטרה ויחלו עימותים במקום. בשעה 17:00 לערך, האחר הפנה את הנאשם לאדם שלישי, ממנו קיבל הנאשם כוורת זיקוקים, חולצה ורעלה. בשעה 20:00 לערך, הדליק הנאשם את כוורת הזיקוקים וירה אותם לעבר בית החושן ממרחק של 12 מטרים. הנאשם נתפס ונעצר במקום ע"י כוחות משטרה. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם במעשי פזיזות ורשלנות.

לפי **האישום העשירי**, ביום 7.11.20, קשר הנאשם קשר עם אחרים לבצע הפרות סדר בא-טור, במטרה להביא כוחות משטרה למקום וליצור עימותים. בשעה 20:00 לערך, חילק אחד מהמעורבים את היתר, ביניהם הנאשם,

לשלוש קבוצות. מעורב נוסף הגיע למקום עם שקית ובה בקבוקי תבערה וחילק אותם ליתר המעורבים במקום. מעורב שלישי התקשר למשטרה ודיווח על קיומה של קטטה במקום, ועקב כך הגיע למקום רכב משטרה. בהגיע רכב המשטרה למקום, החל ירי זיקוקים והשלכת בקבוקי תבערה לעברו. באותה עת, היה הנאשם במרחק של 6 מטרים מרכב המשטרה, כאשר אחד מיושבי הרכב מצוי מחוץ לרכב, וידה לעברו שתי אבנים, בגודל חצי כף יד כל אחת. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם במעשה טרור של ניסיון הצתה.

לפי **אישום אחד עשר**, ביום 2.2.21, החליט הנאשם עם ארבעה קטינים אחרים לזרוק בקבוקי תבערה על בנין המנהל ממניע לאומני. הנאשם וקטין אחד ייצרו מספר בקבוקי תבערה באמצעות בקבוקי זכוכית, סמרטוטים ובנזין שהוציאו ממכוניות תקולות. בשעה 19:00 לערך, הלכה החבורה לעבר המנהל, כשהם רעולי פנים, הציתו את בקבוקי התבערה וזרקו אותם לעבר בנין המנהל ממרחק של מטרים ספורים במטרה להציתו. שניים מהבקבוקים התלקחו ונדרש לכבותם. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם במעשה טרור של ניסיון הצתה ובפעולה בנשק למטרות טרור.

לפי **אישום שלושה עשר**, כחודש וחצי עובר ליום 13.2.21, קשר הנאשם קשר עם שניים אחרים לזרוק בקבוקי תבערה לעבר בית החושן ממניע לאומני. הנאשם והאחרים יצרו חמישה בקבוקי תבערה באמצעות זכוכית, סמרטוטים ובנזין, ובשעה 20:00 לערך, הלכו לעבר בית החושן. הנאשם הצטייד בשני בקבוקי תבערה והאחרים הצטיידו ביתר. אחד מהאחרים חיבר לבקבוק התבערה שבידו זיקוק והשליך בקבוק תבערה גדול נוסף המכיל בנזין לעבר מדרגות בית החושן במטרה ליצור שריפה גדולה. בעקבות זאת, יצאו השומרים ואז השליך האחר הנוסף בקבוקי תבערה לעבר הדלת בכדי למנוע מהשומרים לאתרם. בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם במעשה טרור של ניסיון הצתה ובפעולה בנשק למטרות טרור.

טענות הצדדים לעונש

טענות המאשימה

4. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם 10 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס משמעותי ופיצוי לנפגעי העבירה. זאת, נוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, התכנון והתעוזה, והענישה הנוהגת. בנוגע לאישום הראשון, העוסק בידויי בקת"ים לעבר המנהל, נטען כי יש לתת דגש לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם הוא הבגיר, הוא דומיננטי ומוביל, ומדובר בעבירה שבוצעה בצוותא. הבקת"ים יוודו ממרחק קרוב והנזק הפוטנציאלי הוא גבוה ומשמעותי. באשר לאישום החמישי מדובר בהצתת רכב של יהודי, נטען כי גם כאן יש רכיב של תכנון מקדים, הם נערכים וקונים והנאשם הוא הבגיר בחבורה, מעין מפקד, ישנה תעוזה בהצתת הרכב, זהו מעשה בריונות שנעשה ממניע גזעני. האישום השישי עוסק בתקיפה של זוג יהודים, ביצוע בצוותא והנאשם הוא שנותן מכה חזקה שמפילה את המתלונן לקרקע. באישום השביעי מדובר בהשלכת בקת"ים לעבר בית החושן, אחד פוגע בחוט חשמל ונגרמת שריפה. נטען כי יש להביא בחשבון את הנזק הפוטנציאלי הכולל קטילת חיי אדם. אישום שמיני עוסק בירי זיקוקים לעבר חיילים. נטען כי מדובר באירוע מתוכנן, מתוחכם, הוצב מישהו לתצפת, הנאשם רעול פנים ויורה, גם כאן יש ביצוע בצוותא. נטען כי יש לתת דגש לאלמנט התכנון ולכך שמדובר במבצע מעין צבאי. גם באשר לאישום התשיעי, העוסק בירי זקוקים לעבר בית החושן, נטען כי מדובר באירוע מתוכנן. האישום העשירי עוסק בידויי בקת"ים לעבר נידת משטרה ושוטרים ממרחק קרוב מאוד של שש מטרים, הנאשם השליך אבנים שאחת מהן נמצאה מעבר לניידת. אישום 11 עוסק בידויי בקת"ים ממרחק קרוב ביותר על בנין המנהל, הנאשם היה רעול פנים והבגיר בחבורה. אישום 12 עוסק בזריקת בקת"ים לעבר בית החושן ונטען כי פוטנציאל הנזק מאוד משמעותי. לסיכום, נטען כי מעשיו של הנאשם

הביאו לפגיעה משמעותית בחיי אדם ובסדר הציבורי בירושלים. לצד זאת באה הפניה להחלטות שנטען כי יש בהן לתמוך בעמדתה העונשית של המאשימה.

5. המאשימה מבקשת לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. אישום ראשון: 26 - 48 חודשי מאסר; אישום 5: 28 - 56 חודשים; אישום 6: 10 - 24 חודשים; אישום 7: 3 - 6 חודשים; אישום 8: 12 - 24 חודשים; אישום 9: 10 - 24 חודשים; אישום 10: 3 - 6 חודשים; אישום 11: 30 - 60 חודשים; אישום 13: 3 - 6 חודשים. באשר למיקום הנאשם במתחם, נטען כי למרות שמדובר באדם צעיר ללא עבר פלילי, יש להתחשב בריבוי האירועים ובשיקול של הרתעת היחיד והרתעת הרבים. בנוסף, תסקיר שירות המבחן הינו שלילי. נוכח כל האמור, מבקשת המאשימה להטיל 10 שנות מאסר, מאסר מותנה קנס משמעותי ופיצוי לנפגעי עבירה.

טענות ההגנה

6. ההגנה טוענת כי אין מחלוקת שמדובר בתיק חמור אך לא כל האישומים עוסקים בבקת"בים והנאשם בחר להודות ולהכיר בטעות שעשה. העמדה העונשית של המאשימה אינה תואמת את רמת הענישה הנהוגה במקרים דומים. הסנגור מבקש שייקבע מתחם ענישה אחד לכל האישומים, שכן למעט שני אישומים שהתרחשו בשנת 2020, כל האירועים סמוכים זה לזה מבחינת המועדים. הנאשם שיתף פעולה בחקירתו בשב"כ, שהיתה לא פשוטה ונמשכה שעות רבות, והביא לפיצוח הפרשה כולה. הפסיקה, אליה הפנתה המאשימה עוסקת במקרים חמורים פי כמה ואינה רלבנטית לענייננו. יש לתת לנאשם הזדמנות ולהתחשב בכך שאחרי מאסרו, ארוך ככל שיהיה, הוא אמור להשתחרר ולחזור לאותו מקום. ממעשיו איש לא נפגע. לפיכך, סבורה ההגנה כי מתחם הענישה בעניינו נע בין 24 עד 50 חודשי מאסר בפועל, והעונש הראוי לנאשם במקרה דנן אינו צריך לעלות על 3 שנות מאסר. כן איבחן הסנגור את ההחלטות אליהן הפנתה המאשימה מעניינו של הנאשם.

7. מטעם ההגנה העידה אימו של הנאשם. לדבריה, הנאשם היה מצטיין בבית ספרו. ילדיה נלקחו ממנה ובנה ראה את סבלה ולא הבין מה הוא עושה. סבתו ושני דודיו נפטרו.

8. הנאשם פנה לבית המשפט ואמר כי ביצע את המעשים לאחר שסיים את בית הספר והושפע מחבריו, הוא רוצה לחזור למשפחתו וללימודיו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, ביקש לקבל הזדמנות להתחיל מחדש.

תסקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הינו בן 19 שנים, רווק, סיים 12 שנות לימוד, ללא הרשעות קודמות. הנאשם מסר כי טרם מעצרו נרשם ללימודי תעודה בתחום ניהול חשבונות באוניברסיטה ברמאללה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות קורבניות לעומת מערכת אכיפת החוק, מצמצם מחומרת מעשיו,

משליך אחריות על אחרים, מתקשה בהעמקה בדפוסי התנהגותו, מתקשה להכיר בחומרת הנזק ממעשיו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית או הכוונה. כמו כן, לנאשם קושי בדחיית סיפוקים והפעלת שיקול דעת בוגר ונטייה להיכנע ללחץ חברתי. הוערך כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירות נוספות בעתיד. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

דין

10. מעשיו של הנאשם רבים וחמורים. הנאשם הורשע בלא פחות מתשעה אישומים, המתייחסים לפעולות טרור, הכוללות יידוי אבנים, בקבוקי תבערה, ירי זיקוקים, תקיפה והצתה, שכוונו לעבר מטרות יהודיות ובוצעו מתוך מניע אידאולוגי לאומני. המעשים בוצעו בצוותא, לאחר שהנאשם חבר לאחרים, בחלקם קטינים, ולאחר תכנון מראש, הכולל הצטיידות בציוד רלבנטי, הכנת בקבוקי תבערה, חלוקת תפקידים בין המבצעים ופעולה בשלבים, בין היתר, במטרה ליצור עימותים עם כוחות הביטחון. בשני מקרים כוונו המעשים נגד חיילים ושוטרים. בארבעה מקרים כוונו המעשים כלפי בית החושן ורכב של אדם יהודי שחנה לידו. באותם מקרים בוצעו המעשים בשעת לילה, בה, מטבע הדברים, נמצאים דיירים המתגוררים בבנין, ומעשיו של הנאשם העמידו אותם בסכנה חמורה ואף קטלנית. במקרה אחד הותקף אדם יהודי שלרוע מזלו עבר בסמוך לנאשם וחבריו והיה בעל חזות יהודית. מעשיו של הנאשם מלמדים על תעוזה רבה, היעדר מורא מהחוק ובוז לשלטון החוק ולסדר הציבורי, לא רק בכל מעשה לכשעצמו אלא גם נוכח ריבוי המעשים והתכיפות שבה בוצעו. תופעת יידוי אבנים ובקבוקי תבערה הפכה "למכת מדינה" של ממש והיא מסכנת את שלום הציבור וחיי האדם. הסיכון הרב הנשקף מביצוע עבירות אלה מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע, הן את המבצע עצמו והן את העבריינים בכוח, צעירים המתפתים על נקלה למעשים אלה, אשר חלק גדול מהם הינם קטינים או צעירים נורמטיביים וללא עבר פלילי. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשית מתאימה מחמירה ומכבידה. בעבריינות על רקע אידאולוגי לאומני, שיקול ההרתעה מקבל את הבכורה מבין שיקולי הענישה (ר': ע"פ 1163/07 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (2007)) והפסיקה הנזכרת שם). במסגרת חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, הורה המחוקק על החמרת הענישה במסגרת עליית מדרגה במאבק בטרור במישור המשפט הפלילי, והפסיקה קוראת לבתי המשפט ליישם זאת בדרך של הטלת ענישה מחמירה (ר': ע"פ 1466/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2020)).

11. במקרה דנן ניתן לראות בכלל האירועים "אירוע אחד", נוכח טיבם, מהותם וסמיכות זמני ביצועם. האישומים המתייחסים לפעולות שבוצעו ממניעים אידאולוגיים-לאומניים לפגיעה במטרות שונות, ובוצעו בסמיכות זמנים בתקופה שמחודש נובמבר 2020 ועד חודש פברואר 2021, והערכים המוגנים, פגיעה בשלומם ובביטחונם של הציבור וכוחות הביטחון, משותפים לכלל האירועים. המתחם הראוי והכולל לכלל האישומים הנו שבע עד שלוש-עשר שנות מאסר.

12. באשר לעונש הראוי לנאשם, לזכותו יש לזקוף את הודאתו, החרטה שהביע, גילו הצעיר והעדר הרשעות קודמות, בשים לב לכך שמשקלו של השיקול האחרון מצטמצם נוכח ריבוי העבירות בתיק דנן. כאמור, בעבריינות על רקע אידאולוגי לאומני, משקלן של הנסיבות האישיות הנו נמוך יחסית ושיקולי ההגנה על ביטחון הציבור, ההרתעה והגמול מקבלים את הבכורה מבין שיקולי הענישה (ר': ע"פ 1163/07 **אבו חדיר**, לעיל והפסיקה הנזכרת שם). בעניינו, בצד הודאתו של הנאשם, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, עמדתו קורבנית, מצמצמת ומטשטשת, הוא שולל נזקקות טיפולית והסיכון להישנות עבירות נוספות הינו בינוני.

13. בנסיבות אלה, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של שמונה שנים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.
- ב. מאסר מותנה לתקופה של עשרה חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן מהאישום החמישי בסך 10,000 ₪ ולשני המתלוננים מהאישום השני בסך 7,500 ₪ לכל אחד.
הפיצויים ישולמו עד ליום 1/11/22.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"ב, 24 מאי 2022, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

**השופט רפי כרמל, סגן
נשיא**